

BESLISSING EX ARTIKEL 10.6 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg

**inzake
mevrouw**

adres per accommodatie [adres] te Tilburg
tegen:

GGz Breburg, Dubbele Diagnose

Vertegenwoordigd door:
De heer [zorgverantwoordelijk], zorgverantwoordelijke psychiater

zaaknummer RKC 23-xxx

^^

Algemeen:

De commissie ingevolge de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), heeft in overeenstemming met haar reglement ex. artikel 10.4 lid 2 Wvggz, de klacht van de mevrouw [klaagster], geboren [datum], in behandeling genomen.

De commissie is betreffende de klacht van mevrouw [klaagster], tot de volgende beslissing gekomen.

De klacht:

Mevrouw [klaagster] heeft een klaagschrift ingediend op [dag] mei 2023. Zij klaagt over het besluit van de zorgverantwoordelijke psychiater d.d. [dag] mei 2023 inhoudende dat zij verplichte zorg zal krijgen in de vorm van opname in de accommodatie en beperking van haar bewegingsvrijheid. Mevrouw [klaagster] is van mening dat zij niet opgenomen moet zijn en onmiddellijk haar ontslag moet krijgen.

Ontvankelijkheid:

Klaagster is als cliënte van aangesloten zorgaanbieder GGz Breburg, klachtgerechtigd.

De procedure

Op verzoek van klaagster is, voorafgaand aan de gemotiveerde beslissing, de conclusie van de commissie reeds op 2 juni 2023 aan haar en verweerder per verkorte beslissing kenbaar gemaakt.

De hoorzitting

De commissie, bestaande uit mevrouw mr. [naam], mevrouw [naam] psychiater-lid en mevrouw [naam], heeft op 1 juni 2023 gehoord:

Mevrouw G.O. [klaagster], klaagster, bijgestaan door de heer [pvp],
patiëntenvertrouwenspersoon

en zijdens de zorgaanbieder

de heer [zorgverantwoordelijke], verweerder en zorgverantwoordelijke psychiater en mevrouw [teamleider], teamleider kliniek.

Mevrouw [klaagster] laat weten dat ze met niets wat er gebeurt eens is. Zij hoort hier niet te zijn en er is niemand die haar mag dwingen. Enkel het feit dat ze in de stad gezien is zonder kleren is geen reden, zij is namelijk dakloos. Wat men van haar vindt is niet haar probleem.

Verder zegt mevrouw [klaagster] dat alles wat de heer [zorgverantwoordelijke] vertelt niet klopt, zo heeft zij bijvoorbeeld geen verslaving en geen problemen. Het maakt ook niet uit wat ze wel en niet gebruikt.

Mevrouw [klaagster] licht herhaaldelijk toe dat zij terug wil naar Engeland omdat daar haar thuis is.

Desgevraagd laat ze weten dat ze nu 2 jaar in Nederland woont, sinds haar echtscheiding. Haar echtscheiding gaat niemand wat aan.

Op vragen of ze in Engeland een huis en familie heeft wenst mevrouw [klaagster] niet te antwoorden. Zij wil niet over haar familie praten.

Mevrouw [klaagster] laat ook weten niet over haar zwangerschap te willen praten.

Mevrouw [klaagster] licht toe dat zij als zwangere vrouw bepaalde dingen nodig heeft zoals eten dat ze zelf zou koken en niet wat men haar hier aanbiedt. Er wordt op de afdeling ook steeds gezegd dat er geen budget is om de dingen te kopen die zij nodig heeft.

Betreffende haar zoon zegt mevrouw [klaagster] dat die bij de Jeugdzorg verblijft en dat ze die later nog wel zal zien.

Mevrouw [klaagster] laat steeds weten dat ze hier niet hoort en vrijgelaten moet worden. Zij wil niet horen wat de heer [zorgverantwoordelijke] te vertellen heeft. Mevrouw [klaagster] zegt haar advocaten te zullen bellen en vanaf vandaag alleen naar buiten te willen gaan.

Gevraagd of zij eventueel met begeleiding naar buiten zou willen gaan, zegt mevrouw [klaagster] dat ze dat niet wil en dan zal weglopen.

Mevrouw [klaagster] laat op geagiteerde wijze weten niet meer te willen praten en verlaat vroegtijdig te hoorzitting nadat zij nog wel gewacht heeft op de inbreng van de heer [pvp].

De heer [pvp] brengt naar voren dat het oordeel van de zorgverantwoordelijke omtrent de wilsbekwaamheid van mevrouw [klaagster] niet terug te vinden is in het schriftelijk artikel 8:9-besluit.

Verder acht hij de motivering in dat besluit te summier en te algemeen.

Uit het dossier en verklaring van de psychiater komt volgend de heer [pvp] een beeld naar voren alsof enkel het opgenomen zijn al heilzaam voor mevrouw [klaagster] zou zijn en dat hoeft echter niet zo te zijn.

De heer [pvp] laat weten dat mevrouw [klaagster] graag vandaag nog een beslissing van de commissie zou willen ontvangen.

De heer [pvp] verlaat als gevolg van het vertrek van mevrouw [klaagster] hierna de hoorzitting.

De heer [zorgverantwoordelijke] laat weten dat het niet reëel is om te verwachten dat mevrouw [klaagster] op korte termijn ontslagen kan worden.

Zij heeft geen vaste verblijfplaats en is in verschillende steden in het land zwervend aangetroffen. Het zwerven is op zich geen reden voor opname maar wel haar ernstige verslaving en zwangerschap.

In overleg met het Veilig Thuis en Jeugdbescherming is besloten dat opname in een instelling noodzakelijk is voor bescherming.

Er is inmiddels een concreet bevallingsplan opgesteld door het Amphia ziekenhuis. Zelf wil ze niet in het ziekenhuis bevallen. De vorige bevalling heeft wel in het ziekenhuis plaatsgevonden waarbij zij gefixeerd moest worden.

Het beleid is er op gericht om geen strijd aan te gaan met mevrouw [klaagster] en zij wordt dus nooit vastgehouden, daarbij wordt namelijk fysiek verzet verwacht. Dat betekent dat er geen onderzoeken worden gedaan betreffende de zwangerschap. Mevrouw [klaagster] heeft slechts 1 keer toestemming gegeven daartoe; zij was toen ongeveer 5 maanden zwanger.

De heer [zorgverantwoordelijke] licht toe dat het aanwezig gevaar voor opname bestaat uit maatschappelijk teloor gaan voor mevrouw [klaagster] en gevaar voor de gezondheid van het ongeboren kind.

Desgevraagd laat de heer [zorgverantwoordelijke] weten dat haar verslaving niet in de kliniek kon worden geobjectiveerd maar waargenomen is door de politie die haar dagelijks onder invloed aantrof.

Gevraagd of er mogelijkheden zijn om mevrouw [klaagster] met begeleiding naar buiten te laten gaan, antwoordt de heer [zorgverantwoordelijke] dat dat niet mogelijk is; zij zou zeker ontvluchten omdat ze per se hier weg wil.

Mevrouw [teamleider] licht toe dat mevrouw [klaagster] wel de grotere eigen kamer wordt gegund met uitloop naar de binnentuin omdat zij verder geen bewegingsvrijheid naar buiten kan krijgen. Zij heeft verder geen geld en wil heel graag roken. Hoewel met ambivalente houding vanwege de zwangerschap is besloten om voor haar sigaretten te kopen en die in afdelingsbeheer te houden. Mevrouw [klaagster] heeft ook geen eigen kleding, zij kleedt zich met kleren van de afdeling.

Mevrouw [klaagster] krijgt wel medicatie aangeboden maar weigert alles. Men wil ook hierover geen strijd aangaan omdat uit een opname bij een andere zorgaanbieder bekend is dat zij dan op haar buik gaat stompen.

Het oordeel van de commissie:

Op grond van de ingebrachte stukken zijnde, het klaagschrift, de onderdelen van het patiëntendossier en hetgeen betrokkenen ter zitting hebben verklaard, overweegt de commissie als volgt.

Mevrouw [klaagster] verblijft in de accommodatie in het kader van verplichte zorg op basis van een zorgmachtiging van [dag] mei 2023 volgend op een crisismachtiging van [dag] mei 2023.

Daarin stelt de rechtbank vast dat mevrouw [klaagster] lijdt aan een psychische stoornis, in de vorm van middelgerelateerde en verslavingsstoornissen als bovenliggende stoornis en een vermoeden dat van een psychische stoornis in de vorm van schizofreniespectrum- en andere psychotische stoornissen. Deze stoornissen brengen een risico met zich mee op

ernstige nadeel onder ander gelegen in levensgevaar, ernstige psychische schade, maatschappelijke teloorgaan en ernstig verstoorde ontwikkeling voor of van betrokkene of een ander.

De rechtbank acht verplichte zorg nodig om dit nadeel af te wenden. Onder andere de zorg waar mevrouw [klaagster] over klaagt, te weten opname in de accommodatie en beperken van haar bewegingsvrijheid, is in de zorgmachtiging opgenomen.

Krachtens de Wvggz dient de zorgverantwoordelijke alvorens over te gaan tot toepassing van verplichte zorg, (omdat mevrouw [klaagster] niet bereid is vrijwillig de benodigde zorg die de rechter in de zorgmachtiging heeft opgenomen te accepteren) te voldoen aan een aantal zorgvuldigheidseisen genoemd in art 8:9 van de wet. Tevens dient ieder besluit tot verplichte zorg te voldoen aan de beginselen van proportionaliteit, effectiviteit, subsidiariteit en veiligheid.

Aangaande de eisen die artikel 8:9 Wvggz stelt aan een besluit tot verplichte zorg als hier aan de orde, overweegt de commissie het volgende.

De zorgverantwoordelijke, de heer [zorgverantwoordelijke], heeft klaagster onderzocht, zich daarbij op de hoogte gesteld van haar actuele gezondheidssituatie en getracht met haar te overleggen over de noodzakelijke zorg. Dat heeft niet tot behandelovereenstemming geleid mede gezien haar opstelling ten gevolge van haar stoornis.

De heer [zorgverantwoordelijke] heeft de wilsbekwaamheid van klaagster getoetst en geoordeeld dat zij onbekwaam is om haar belangen af te wegen:

Hij heeft dit gerapporteerd in het patiëntendossier: *“Cliënte is wilsonbekwaam ter zake opname en zorg: overziet haar eigen belangen niet, kan informatie niet op een adequate wijze inschatten.”*

Het bestreden besluit is gemotiveerd op schrift gesteld en voorzien van informatie over het recht van mevrouw [klaagster] om zich door de patiëntenvertrouwenspersoon te laten ondersteunen en over haar klachtrecht.

Hiermee acht de commissie de zorgvuldigheids- en procedurele eisen van genoemd artikel correct nagekomen.

Terecht is zijdens klaagster er op gewezen dat het oordeel over de wils(on)bekwaamheid niet (althans niet zichtbaar op kopie) terug te vinden is op het schriftelijk besluit.

Registratie in het schriftelijk besluit is nodig aangezien dit het document is dat de betrokkene uitgereikt krijgt. De commissie vraagt dan ook aandacht van verweerder hiervoor.

Zijdens klaagster is ingebracht dat de motivering van de verplichte zorgvormen te summier is beschreven. De commissie is van mening dat de motivering opgenomen in het schema van zorgvormen summier is maar dat uit de motivering elders in het schriftelijk besluit afdoende blijkt van de aanwezige gronden met afdoende en op klaagster toegespitste motivering.

Aangaande de rechtsbeginselen van proportionaliteit, effectiviteit, subsidiariteit en veiligheid oordeelt de commissie dat het bestreden besluit hiermee in overeenstemming is:

Gezien de ernst van het nadeel door de stoornis van mevrouw [klaagster] veroorzaakt voor haarzelf en haar ongeboren kind, is het ondanks haar duidelijk zeer beleefde weerstand en tegenwerpingen, is de verplichte zorg proportioneel en doelmatig. De zorg voldoet aan het subsidiariteit beginsel nu klaagster op geen enkele manier aan andere vormen van zorg voor haar zelf of haar ongeboren kind wil meewerken. Dit verklaart zij herhaaldelijk ter zitting en blijkt onder andere ook uit het feit dat zij het zorgaanbod van Bemoezorg steeds succesvol heeft gemeden.

De zorg wordt in een veilige klinische omgeving geboden waarbij er steeds toezicht is op haar situatie en gedrag.

Al het bovenstaande afwegende komt de commissie tot het oordeel dat de klacht van mevrouw [klaagster] ongegrond moet worden verklaard.

De beslissing:

De klacht van mevrouw [klaagster] is **ongegrond**.

Datum uitspraak : Tilburg, 1 juni 2023